

Skall politiker bara ordna jobb i vapenindustrin?

När det gäller svensk vapenindustri har svenska politiker i regering och riksdag slagit knut på sig själva för att ordna jobb i Sverige. Man har skickat representanter för kung och fosterland till diktaturer, man har ordnat med statligt bistånd, ordnat motköp, brutit mot lagar, lagt ner mututredningar, hanterat pengar i plastpåsar, ljugit och offrat ministrar.

När det gäller fredlig export till utveckling av BRICS-länderna och deras allierade är det en annan visa. Då är det plötsligt problem med diktatur, korruption, pressfrihet, insyn, jämlikhet, marknadsvillkor, miljö osv. osv. Som om inte BRICS-ländernas makalösa planer på att lyfta miljarder människor ur fattigdom och okunnighet innebär att sådana problem faktiskt börjar lösas.

Tidigare fanns i Sverige förståelse för sådana förändringskrafter. Man kunde förstå att elektrifiering av tredje världens länder genom svensk export av transformatorer, kraftledningar och kraftverk var bra för demokratin. Med el i alla hus kan människor och inte minst barnen läsa och göra saker i stället för att hela kvällarna hostande sitta och stirra in i elden. Med el kan de elektroniska medierna öppna varje hem för hela världen. En enorm utveckling av kunskap blir möjlig.

Bättre transporter; bättre städer och hus; tillgång till vatten, mat och hälsa; allt ökar individernas kapacitet att kräva sin rätt och inflytande. Det är en dynamisk syn på skapandet av frihet och fred. Med uttrycket ”Det nya namnet för fred är utveckling” fångade Indira Gandhi detta dynamiska perspektiv. Från och med i somras har en parallell världsordning etablerats av BRICS-länderna med deras nya

utvecklingsbank, nya valutasamarbete och stora projekt inriktade inte på redan existerande marknader utan på framtiden.

För BRICS är den nya Sidenvägen genom Eurasien, med länkar till både Afrika och Amerika, en gemensam öppen plattform. Där kan alla länder delta. Plattformen är för ny teknik, för vetenskap, för kultur och, inte minst, för att ge hopp åt de ungdomar som annars är på väg att dras till terrorismen. Även en maritim Sidenväg är lanserad som officiell kinesisk politik och till den ansluter sig Sydostasien, Bangladesh, Indien, Iran, Östafrika och inte minst Egypten med sitt gigantiska, redan igångsatta projekt att bygga en ny Suezkanal.

Sverige måste förhålla sig till denna världsrevolution i den ekonomiska utvecklingens tecken. Tio-tusentals svenska arbetslösa ungdomar och andra skulle kunna sättas i arbete med att tillverka de mängder av lastbilar och maskiner som behövs för alla projekt BRICS-länderna har initierat. För detta krävs nu minst lika mycket aktivism från politiker i riksdag och regering som för vapenexporten - fast utan smussel. Vart och ett av de projekt som beskrivs på nästa sida, är så gigantiska att de behöver besökas av delegationer av svenska politiker.

Det är även dags att politiker börjar peka med hela handen för att i detta globala utvecklingsperspektiv också bygga i Sverige med statliga infrastrukturprojekt som ett magnetågnät för hela Sverige, tunnlar till Danmark och Finland, fjärde generationens kärnkraftverk samt järnvägar och samhällen för de nya svenska gruvorna. Det är dags att politikerna själva skapar riktiga jobb för Sverige.

EAP.NU

BRICS-dynamikens nya projekt

Med en kraftig acceleration efter toppmötet som BRICS-länderna höll den 14-16 juli 2014 i Fortaleza i Brasilien tillsammans med de latinamerikanska länderna, har bl.a. följande projekt initierats:

Nicaraguas nya Panamakanal: 9 juli fastslogs kanalens sträckning av landets president Daniel Ortega. Kina hjälper Nicaragua med projekteringen av kanalen, en konstgjord sjö, två hamnar, en flygplats, järnvägen och motorvägen, nya fabriker för cement och stål.

Transkontinentala järnvägen Brasilien-Peru: 17 juli slöts avtal om att Kina skall projektera denna landförbindelse mellan Atlanten och Stilla havet.

Boliviansk kärnkraft och infrastruktur: 16 juli slöts avtal mellan Ryssland och Bolivia om ett kärnenergi-program, ett vattenkraftverk och ett värmekraftverk. Kina erbjuder samma dag samarbete för en andra boliviansk satellit. 25 september tillkännagav presidenten att Kina skall finansiera ett nytt strategiskt stålverk vid en av världens största järnmalmsfyndigheter vid Mutun i östra Bolivia.

Argentinsk infrastruktur: 12 juli gjordes avtal med Ryssland om den argentinska kärnkraftsreaktorn Atucha III. Den 18-21 juli gjordes avtal med Kina om kraftverket och vattenregleringsprojektet Néstor Kirchner-Jorge Cepernic i Santa Cruz, upprustningen av Belgrano Cargasjärnvägen och den fjärde argentinska kärnkraftreaktorn.

Mexiko "Norra ekonomiska korridor": 5 september gjordes avtal om kinesisk finansiering av järnvägsprojektet Nayarit-Chihuahua-New Mexico som ingår i projektet att skapa Iberoamerikas största djuphamn i Puerto Nayarit.

Kina-Indiens samarbetsprojekt: Under president Xis statsbesök i Indien 17-20 september tecknades avtal om ekonomiskt samarbete om thoriumdrivna kärnkraftsteknik kring Indiens och Kinas försöksreaktorprojekt, kinesisk teknik för järnväg, hamnbyggen och vattendirigeringsprojekt samt för den nya järnvägsförbindelsen från Kina till den indiska hamnstaden Kolkata i Bengaliska viken.

Japanska höghastighetståg till Indien: 1 september skrevs avtal om japansk finansiering, teknik och drift av Bullettåg i Indien.

Hamnen Rajin i Nordkorea: 18 juli öppnades den ryskbyggda hamnen i Rajin med den nya järnvägen till Ryssland.

Ryskkinesiska gasledningar: 1 september öppnades första delen av den 4000 km långa gasledningen som avtalades i maj i världens största affärsavtal. 17 september tillkännagavs att ytterligare ett jättelikt 30-årigt ryskt-kinesiskt gasavtal, med en gasledning på en mer västlig rutt, skall avtalas i november.

Maritima sidenvägen och Mekongprojektet: 10 augusti beslutade Kina och Sydosiens länder i ASEAN-gruppen att fördjupa sitt strategiska partnerskap för utvecklingen av dessa projekt.

Sydostasiens största dammbygge: 16 september skrev kinesiska Tre raviners damm kontrakt med Myanmar om att bygga Sydostasiens största damm i Salweenfloden.

Utvecklingskorridoren Kina-Singapore: Första projektmötet den 12 september överenskom om denna utvecklingskorridor från Nanning resp. Kunming i Kina för att med både järnväg och motorväg förbinda Kina, Vietnam, Kambodja, Laos, Thailand och Malaysia med Singapore på Malackahalvöns sydspets.

Egyptens nya Suezkanal: Egyptens president har satt igång bygget av en ny Suezkanal helt finansierad av landets egna resurser. Kanalen skall möjliggöra mötande trafik och innefattar sex tunnlar under kanalen och bygget av nya hamnstäder med 1,5 miljoner arbetsplatser. Den nya kanalzonen utgör slutpunkten för den Maritima Sidenvägen från Kina och Indien.

Kärnkraft i Egypten: 12 augusti lovade Ryssland bistå med bygget av kärnkraftverk i Dabaa på Egyptens nordkust.

Höghastighetståg i Afrika: 1 juni erbjöd Kina att bygga ett nät för höghastighetståg mellan alla afrikanska huvudstäder.

Kärnkraft i Sydafrika: 17 juni tillkännagavs planerna på att bygga sex nya kärnkraftverk i Sydafrika med största möjliga egentillverkning av komponenterna samt full kontroll på bränslecykeln. Den 28 augusti erbjöd Ryssland samarbete för att att skapa en kärnkraftsindustri i Sydafrika som redan har ett kärnkraftverk i drift och 5,5 procent av världen utvinningsbara urantillgångar.

Stålverk i Sydafrika: 12 september tillkännagavs att en kinesisk stålkoncern tillsammans med Sydafrikas statliga industriutvecklingsbolag skall bygga ett nytt stålverk i Limpopo-provinsen där det finns stora järnmalmsfyndigheter för att i ett första steg producera 3 miljoner ton handelsstål och i senare skede 5 miljoner ton.

Världsordningen efter murens fall: Vila i frid, skriver Guardian

Den s.k. nya världsordningen som proklamerades efter Sovjets kollaps, är färdig för begravning och bör vila i frid (R.I.P.), skrev Larry Elliot ekonomiredaktör på den brittiska tidningen Guardian. Frimarknadssystemet har kollapsat och trots sanktionerna mot Ryssland är det Väst som kollapsar, fortsatte han.

Ifall hotet om ytterligare sanktioner, skrev Elliot, ”oroar Vladimir Putin, så har han ännu inte visat det. Med eurozonen på randen av en ny nedgång, tror den ryske ledaren att i sanktionskriget mellan en västvärld som knappt lämnat recessionen och ett Ryssland som är vant att dra åt svångremmen, är det Väst som kommer att blinka först. Vare sig han har rätt eller inte, så är en sak klar: Tidsperioden som började med öppnandet av järnridån är slut ...”

”Även om Putin inte har någon alternativ ideologi att erbjuda, har tiderna förändrats”, fortsatte Elliot. ”Nu är det en rörigare, mindre väldefinierad multipolär värld. Det är inte bara dollarns dominans som har utmanats av Rysslands tillkännagivande av att rubel och yuan kommer att användas i det oljeavtal man har förhandlat fram med Kina. Det är inte bara att vi är tillbaka till inflytelsesfärer. Det är inte ens att regeringarna ingriper mer och blivit mer protektionistiska. Det handlar om att efter konvulsionerna under de senaste sju åren, är det svårt att tänka sig att en amerikansk president, eller vilket Västledare som helst, säger: ”Vi vet vad som fungerar, den fria marknaden fungerar.”

Elliot avslutar sin artikel:

”R.I.P. nya världsordning. Född: Berlin 1989. Död med Lehman Brothers: September 2008. Begraven i östra Ukraina: Augusti 2014.”